

سبک زندگی و فردگرایی زنان در شیراز

محبوبه عسگری: دانشجوی دوره دکتری، گروه جامعه شناسی، واحد دهاقان، دانشگاه آزاد اسلامی، دهاقان، ایران

اسماعیل جهانبخش: دکتری تخصصی، گروه جامعه شناسی، واحد دهاقان، دانشگاه آزاد اسلامی، دهاقان، ایران - نویسنده رابط: esjahan@yahoo.com

اصغر محمدی: دکتری تخصصی، گروه جامعه شناسی، واحد دهاقان، دانشگاه آزاد اسلامی، دهاقان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱/۲۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۵/۲۰

چکیده

زمینه و هدف: فردگرایی عبارت است از گرایش ذهنی و رفتاری که به خود مختاری فرد منجر می‌شود به گونه‌ای که فرد اهداف و خواسته‌های فردی برایش مهم‌تر هستند تا اهداف و خواسته‌های دیگران و بیشتر خود را مسئول موقیت و شکست خود می‌داند. هدف اصلی تحقیق، تعیین رابطه بین سبک زندگی و فردگرایی در زنان شهر شیراز بود.

روش کار: این مطالعه مقطعی و از نوع همبستگی بود که در سال ۱۳۹۸ و در میان ۵۶۴ نفر از زنان مجرد ۲۵ تا ۴۹ ساله در شهر شیراز که با ترکیبی از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای متناسب و هدفمند انتخاب شده بودند، انجام گردید. ابزار گردآوری اطلاعات شامل پرسشنامه فردگرایی افقی و عمودی Triandis و دیگران بود. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS 25 در دو سطح تو صیفی و تحلیلی با آزمون ضربه همبستگی پیرسون انجام شد.

نتایج: میزان فردگرایی پاسخگویان حدود ۶۹٪ بود. بررسی ابعاد فردگرایی نشان داد که تمایل پاسخگویان به فردگرایی در بعد تقدّم فعالیت‌های فردی افراد (۷۸/۱۵٪) از دو بعد دیگر بیشتر است. نمره سبک زندگی پاسخگویان ۶۳/۴٪ بود. بر اساس نتایج ضربه همبستگی پیرسون بین سبک زندگی زنان شهر شیراز و فردگرایی آنها رابطه معنی‌داری و معکوسی وجود داشت، به این معنی که با بهتر بودن سبک زندگی فردگرایی زنان کاهش می‌یابد.

نتیجه‌گیری: بین سبک زندگی و میزان فردگرایی زنان شهر شیراز رابطه معکوس وجود داشت؛ بنابراین بهبود سبک زندگی با محور قرار دادن خانواده و توجه به ابعاد حمایتی آن می‌تواند بر کاهش میزان فردگرایی این قشر اثر مثبت داشته باشد.

واژگان کلیدی: سبک زندگی، فردگرایی، زنان

مقدمه

اجتماعی در اولویت باشد. همچنین آن‌ها فعالیت‌های فردی را بر پیوندهای جمیعی و خانوادگی ترجیح می‌دهند^(۳).

بر اساس داده‌های مرکز آمار ایران، شیراز پنجمین شهر بزرگ و پر جمعیت ایران است و مطابق نتایج سرشماری ۱۳۹۵ شهر شیراز ۱۸۶۹۰۱ جمعیت داشته که از این تعداد ۹۲۶۵۷ نفر زن بودند، یعنی بیش از ۴۹/۵٪ جمعیت شهر شیراز را زنان تشکیل می‌دهند که از تعداد ۱۱۰۴۹۵ نفر در گروه سنی ۲۵ سال و بالاتر قرار دارند همچنین ۶۶۳۸۰ نفر از زنان شهر شیراز که در سن ۲۵ تا ۴۹ سال قرار دارند، مجرد و بدون همسر (بر اثر فوت همسر و طلاق) می‌باشند^(۴). بررسی میزان و نرخ ازدواج در کلان شهر شیراز نشان می‌دهد در سال ۹۶ حدود ۳۵ هزار و ۵۲۲ ازدواج در فارس ثبت شده که نسبت به سال‌های گذشته ۱۴/۶٪ کاهش داشته است. طبق اظهارات معاون جوانان اداره کل ورزش و جوانان فارس در تاریخ ۳ مرداد ۱۳۹۷ سن ازدواج پسران در شیراز به ۲۹/۵ سال و سن ازدواج دختران به ۲۹ سال رسیده است که نشانگر بالا بودن میانگین سن ازدواج در شیراز نسبت به میانگین کشوری است.

آمارهای موجود در شهر شیراز حاکی از آن است که تعداد زنان دارای جدایی گزینی با خانواده هر روز بیشتر می‌گردد. بر اساس آمار منتظر نشده از کمیسیون بانوان استان فارس، این تعداد از حدود ۸۰۰۰ نفر در سال ۱۳۹۳ به میزانی حدود ۱۴ هزار نفر در سال ۱۳۹۵ افزایش یافته است. ضمن آنکه تجدر قطعی و نیز طلاق به منظور زندگی منفردانه در بین زنان شهر شیراز نیز به شدت در حال فزونی یافتن است. طبق آمار منتسب به کانون وکلای شهر شیراز اغلب زنان متاهل و دارای فرزند متقاضی طلاق، پس از جدایی نه در کانون خانواده پدری و قبل از ازدواج حاضر به زندگی هستند و نه حاضر به پذیرش تکفل فرزندان خود بوده و تمایل به جدایی گزینی از خانواده اول و دوم دارند.

جدید بودن موضوع تحقیق از حیث عوامل اجتماعی مؤثر بر فردگرایی، نسبت بالای زنان فردگرا در شهر شیراز (حدود ۱۴

فردگرایی یا تنها یی گزینی یکی از آسیب‌های اجتماعی است که طبق نظریات روانشناسان و جامعه شناسان، ممکن است بر اثر عوامل مختلف فرهنگی و اجتماعی ایجاد گردد. فردگرایی، عارضه‌ای است که متأسفانه در سال‌های اخیر شیوع یافته و این در حالی است که برخی از بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد از هر ۱۰۰ نفر زن جوان و نوجوان ۷ نفر به این عارضه مبتلا هستند^(۱). در این عارضه فرد از برقرار کردن ارتباط با افراد و محیط خارج دوری می‌کنند که به تدریج با کاهش علائق ذهنی و عاطفی، از داشتن دوستان صمیمی و نزدیک محروم می‌شوند و از حضور در فعالیت‌های جمعی سر باز می‌زنند، اوقات خود را به تنها یی سپری می‌کنند و گوشه‌گیری از اجتماع را در پیش می‌گیرند. در واقع فردگرایی می‌تواند طی فرآیندی روانی- اجتماعی، به انزوای شخص از جامعه و ابتلاء او به انواع بیماری‌های روحی گردد. تجربه نشان داده است که یک زن فردگرا، در یک جامعه سنتی، ممکن است بارها و بارها آماج تهمت‌ها، انتقادات و بدگویی‌های اقوام و اطرافیان قرار گرفته؛ دچار سرخوردگی و انزوای اجتماعی- روانی گردد؛ همچنین ممکن است دچار احساس عدم استقلال مالی، احساس بیهودگی و سربار بودن در خانواده شود. حضور و مشارکت او در جامعه کمتر می‌شود و به طور کلی به تنها ماندن و جدایی از جمع متمایل می‌گردد^(۲).

مفهوم فردگرایی با سه شاخص تأکید زنان بر تعاملات ابزاری (تقدم منافع فردی خود بر دیگران)، تقدم فعالیت‌های فردی افراد (خودخواهی) بر پیوندهای جمیعی و خانوادگی (دیگر خواهی) و درنهایت تأکید زنان بر اتکای به خود (استقلال) مشخص می‌شود. فردگرایان اعمال اهداف و خواسته‌های شخصی را ترویج می‌کنند و بنابراین برای استقلال و اتکای به خود در زمینه‌های خانوادگی، زندگی مستقل، فکری، کاری، مالی و استقلال عاطفی ارزش قائل می‌شوند و از این دفاع می‌کنند که منافع فرد باید نسبت به سایر گروه‌های

تحقیقی با عنوان «رابطه بین تفاوت‌های فردی در فردگرایی، برونگرایی و خود معرفی» انجام داده‌اند، در این پژوهش آنان دریافتند فردگرایی در مقابل جمع‌گرایی به عنوان جنبه‌ای از فرهنگ و برونگرایی به عنوان جنبه‌ای از شخصیت ممکن است به توضیح نگرش‌های حال حاضر افراد، نیات و رفتارها در شبکه‌های اجتماعی کمک کند (۱۲).

هدف اصلی این تحقیق تعیین رابطه بین سبک زندگی و فردگرایی در زنان شهر شیراز بود. در واقع عوامل زیادی بر فردگرایی در زنان می‌توانند تأثیرگذار باشند ولی در این پژوهش مسئله اصلی این است که چه رابطه‌ای بین سبک زندگی و فردگرایی در زنان وجود دارد؟

روش کار

پژوهش حاضر یک مطالعه مقطعی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری آن شامل کلیه زنان مجرد و بدون همسر (بر اثر فوت همسر و طلاق) ۲۵ تا ۴۹ سال در شهر شیراز (۶۶۳۸۰ نفر) در سال ۱۳۹۸ بود. دلیل انتخاب سن ۲۵ سال و بالاتر این بود که دختران (زنان) کمتر از این سن در کانون خانواده بوده و اکثرً مشغول تحصیل می‌باشند و از حمایت‌های مختلف خانواده برخوردارند. در واقع از این سن به بعد هست که امکان بروز فردگرایی و تنهایی هم از نظر خودشان و هم جامعه پیرامون آنها را می‌توان مشاهده کرد؛ و در این سن ا است که برخی افراد مجرد در خانواده پدری خود نمی‌مانند و با انتخاب زندگی فردی می‌خواهند مستقل شوند؛ علت این مسئله اختلاف فرهنگی میان سنت و مدرنیته به شمار می‌رود و ملاک انتخاب ۴۹ سالگی به عنوان حداقل سن این بود که بر اساس مطالعات جمعیتی از سن ۵۰ تجرد قطعی شروع می‌شود و بحران اصلی فردگرایی در این فاصله سنی یعنی ۲۵ تا ۴۹ سال مشهودتر است (۱۳). البته در گزارش وزارت کار سن تجرد قطعی برای زنان حدود ۴۵ سال و برای مردان حدود ۵۰ سال لحاظ شده است (۱۴).

هزار نفر در سال ۱۳۹۵، افزایش تجرد قطعی و طلاق به منظور زندگی منفردانه در بین زنان شیرازی، آسیب‌های اجتماعی ناشی از عدم توجه و مطالعه فردگرایی زنان از قبیل: گرایش به خودکشی، مصرف مواد مخدر و رفتارهای ناهنجار جنسی و افزایش سن ازدواج و کاهش نرخ ازدواج در کلان‌شهر شیراز (کاهش ۱۴٪) اهمیت بررسی فردگرایی زنان در شهر شیراز را بیان می‌کند.

در زمینه فردگرایی مطالعات گوناگونی انجام شده است، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که وضعیت سبک زندگی برای طرد از اجتماع متغیر مهمی هست. فقدان روابط مؤثر باعث شکل‌گیری تنهایی و درنتیجه فردگرایی می‌شوند. این امر اغلب منجر به مشکلات فردی جدی مانند افسردگی، کمبود اعتماد به نفس، مشکلات اجتماعی و علائم بیماری‌های جسمانی می‌شود (۵). نتایج پژوهش حسین زاده، محمودی و ممبینی نشان داد که نوع غالب فردگرایی در جامعه‌ی شهر اهواز، فردگرایی عمودی است. نتایج همچنین بیانگر ارتباط معنی‌دار فردگرایی و جنسیت و برخی متغیرها نظیر تجربه‌های پیشین، پایگاه اجتماعی- اقتصادی و تحصیلات است (۶). مطابق نتایج تحقیق قادری؛ و همکاران در حوزه خصوصی هر سه طبقه بالا، متوسط و پایین به میزان متوسطی فردگرایی خودخواهانه وجود داشت (۷). یافته‌های تحقیق محمودی نشان داد که متغیرهای اصلی تحقیق، شامل احساس عدالت توزیعی، اعتماد تعمیم‌یافته، تعهد اجتماعی، دین‌داری، اعتماد به همکاری دیگران و تجربه‌های قبلی با فردگرایی عمودی رابطه معکوس و معنی‌دار داشته‌اند (۸). در پژوهش معیدفر و صبوری خسروشاهی میزان فردگرایی در میان فرزندان در حد متوسط بود (۹). همچنین در یک طیف ۵ نمره‌ای معادل $\frac{3}{4}$ بود که میانگین دانشجویان در یک طیف ۵ نمره‌ای معادل $\frac{3}{4}$ بود که میانگین فردگرایی متوسط رو به بالا ارزیابی شده است (۱۰). در پژوهش مهاجرانی و یوسف نیا بین روحیه‌ی فردگرایی و هویت طبقاتی به عنوان عوامل اجتماعی و سبک زندگی افراد ارتباط معنی‌داری وجود داشت (۱۱). Arpacia و همکاران

۵. مراجعه به اماكن عمومي، بازار، خيابانها و ميدانها موجود محله‌های انتخابي
۶. مصاحبه با زنان مجرد و بدون همسر (بر اثر فوت همسر و طلاق) ۲۵ تا ۴۹ سال، تمایل افراد به شركت در مطالعه، داشتن سن ۲۵ تا ۴۹ سال و سکونت در سه منطقه مورد مطالعه در شهر شيراز معيارهای ورود به مصاحبه بودند.
- در اين پژوهش، مفهوم فردگرایي با سه شاخص؛ تأكيد زنان بر اتكاي به خود (استقلال)، تأكيد زنان بر تعاملات ابزاری (تقدّم منافع فردی خود بر دیگران) و در نهايّت، تقدّم فعالیّت‌های فردی افراد (خودخواهی) بر پيوند‌های جمعی و خانوادگی (ديگر خواهی)، مشخص شده است. بعد استقلال متغير فردگرایي با ۱۹ گو يه و در ۶ زير مجموعه استقلال خانوادگی، زندگی مستقل، فكري، کاري، مالي و استقلال عاطفي سنجیده شده است. ابعاد تقدّم فعالیّت‌های فردی و تقدّم منافع فردی خود بر دیگران هر يك با چهار سنجش شد. در پژوهش باقري با عنوان «بررسی عوامل اجتماعی مرتبط با ميزان فردگرایي در بين جوانان شهر خلخال» اعتبار و پایایي اين گوئه‌ها محاسبه شده و آلفای كرونباخ آن ۰/۸۹ به دست آمد (۱۵). در اين پژوهش نيز مقدار آلفای آن ۰/۸۷ بود. همچنين برای اصلاح و تكميل گوئه‌ها از پرسشنامه فردگرایي افقی و عمودی Triandis و دیگران نيز استفاده شد (۱۶). تقسيم فردگرایي در بعد افقی و عمودی برای فهم نظام ارزشی فرهنگ‌ها می‌تواند شيوه‌ای مناسب تلقی گردد، «افراد در جوامع افقی (دارای ارزش‌های برابر) خودشان را به عنوان دارندگان پایگاه مشابه در کنار دیگران در جامعه می‌بینند؛ ولی افراد در عمودی خود شان را متفاوت از دیگران، در پنهانی يك سلسنه مراتب می‌بینند و نابرابری را می‌پذيرند. اين ابعاد با ترکيب با فردگرایي، می‌تواند به بررسی آن كمک قابل توجهی نماید» (۱۷). بر اين اساس، فردگرایي افقی به نوعی از فردگرایي گفته می‌شود که هویت فردی در آن دارای اهمیت بوده ولی افراد دارای وابستگی متقابل به يكديگر هستند و خود را دارای

با استفاده از فرمول دو مرحله‌ای کوکران حجم نمونه ۵۶۴ نفر برآورد گردید. لازم به ذكر است برای محاسبه مقدار p و q از نتایج پيش‌آزمون استفاده گردید، به اين صورت که پراكندگی هر يك از متغيرهای مورد بررسی در تحقیق در قالب متغير اسمی دوگانه محاسبه شد و در نهايّت با توجه به اينکه متغير فردگرایي بيشترین پراكندگی را داشت، لذا در فرمول کوکران حداکثر پراكندگی يعني $0/6$ و $0/4$ جاگذاري شد. بر اساس روش نمونه‌گيري تصادفي ساده در ابتدا کلان شهر شيراز به پنج ناحيه شمال، جنوب مرکز؛ غرب و شرق تقسيم‌بندی شد. سپس از بين نواحی مختلف به صورت تصادفي پنج منطقه ۱۰-۳-۸-۷-۱۰ انتخاب و فهرست محلات موجود در اين مناطق به دست آمد. در مرحله بعدی در هر منطقه‌اي، دو محله (۱۰ محله) به شكل تصادفي انتخاب شد. برای دسترسی به جمعیت نمونه و تكميل پرسشنامه از روش نمونه‌گيري تصادفي ساده استفاده شده و در اماكن عمومي، بازار، خيابانها و ميدان‌هاي موجود محله‌های انتخابي به صورت تصادفي (۱۰ محله) با زنان مصاحبه شد. معيارهای ورود به مطالعه حاضر شامل: مجرد و بدون همسر (بر اثر فوت همسر و طلاق) بودن پاسخگو، تمایل افراد به شركت در مطالعه، زنان جوان شهر شيراز و سکونت در ۵ منطقه مورد مطالعه بودند. همچنين تكميل ناقص پرسشنامه‌ها به عنوان معيار خروج در نظر گرفته شد. مراحل زير برای دسترسی به نمونه آماري و مصاحبه انجام شده است.

۱. تقسيم‌بندی کلان شهر شيراز به سه ناحيه شمال، جنوب و مرکز
۲. انتخاب مناطق يك، پنج و هشت شهرداري به صورت تصادفي
۳. شناسايي محله‌های هر يك از مناطق سه‌گانه
۴. انتخاب ۳ محله در هر منطقه (در مجموع ۹ محله)

لیکرت (کاملاً مخالفم، مخالفم، تا حدودی مخالفم، موافقم، کاملاً موافقم) در سطح رتبه‌ای و در مجموع متغیر سبک زندگی با ۲۱ گویه زیر مورد سنجش قرار گرفته و ۲ گویه (۲۰، ۲۱) در این متغیر به صورت منفی طراحی شده بود که در هنگام شاخص سازی ریکود شد. برای محاسبه شاخص سبک زندگی افراد، از طریق نمره دادن متغیرهای رتبه‌ای به متغیر فاصله‌ای تبدیل شده است. پایابی این پرسشنامه توسط رضاپور مورد بررسی قرار گرفته و میزان ضریب آلفای کرونباخ $.73$ بود (۲۱). در این پژوهش نیز مقدار آلفای آن $.79$ بود.

گرداوری اطلاعات این پژوهش با استفاده از پرسشنامه به این صورت انجام گرفت که پنج نفر از پرسشگران آموزش دیده، در جلسه توجیهی شرکت نموده و سپس دستورالعمل و راهنمای نحوه تکمیل پرسشنامه در اختیار آنان قرار گرفت و پرسشگران بر اساس دستورالعمل و به صورت تصادفی به پاسخگویان مراجعه و به روش مصاحبه حضوری پاسخ‌ها را دریافت و پرسشنامه را تکمیل کرده‌اند. در انجام پژوهش سعی شد ملاحظات اخلاقی لازم از قبیل محترمانه نگه داشتن اطلاعات، کسب رضایت آگاهانه و عدم تحمیل هرگونه آسیب جسمی و روحی به پاسخگویان رعایت گردد. برای سنجش اعتبار پرسشنامه از دو نوع اعتبار محتوا و سازه و برای محاسبه پایابی از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شده است. بدین ترتیب که پرسشنامه اولیه پس از تدوین بین ۴۷ نفر از زنان شهر شیراز، تکمیل و مورد پیش آزمون (Pre-test) قرار گرفته و اشکالات و نواقص برطرف و در نهایت پرسشنامه نهایی تدوین شده است. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS 25 در دو سطح توصیفی و تحلیلی انجام شد. آمار توصیفی شامل محاسبه شاخص‌های تمایل مرکزی و پراکندگی برای متغیرهای کمی مطالعه شده به دست آمد. در آمار تحلیلی، آزمون آماری S-K برای بررسی میزان انطباق توزیع متغیرهای مطالعه شده با توزیع نظری نرمال و آزمون همبستگی برای ارزیابی رابطه بین متغیرهای مطالعه شده استفاده شد. سطح معنی‌داری $.005$ و درصد اطمینان $.95$ بود. برای توصیف یافته‌های تحقیق از

پایگاه مشابهی می‌دانند. همچنین احترام به استقلال هویتی و شخصیتی خود و احترام به همنوعان از دیگر ویژگی‌های فردگرایی افقی است و به تعییر دیگر، فردیت افراد در عرض هم و در تعامل با هم معنا می‌یابد. فردگرایی عمودی به نوعی از فردگرایی گفته می‌شود که هویت فردی از نوع متفاوت بودن و برتری نسبت به دیگران تلقی می‌گردد و استقلال افراد به معنای فردیت تمایزیافته و برجسته تلقی می‌گردد. در تحقیقات بین فرهنگی، ایالات متحده آمریکا به عنوان سمبول فردگرایی عمودی و سوئد از جمله کشورهای دارای فردگرایی افقی معرفی شده است. در مطالعات هوفستد، فردگرایی مفهومی بسیط در نظر گرفته شده بود؛ در حالی که تحقیقات دیگر، از جمله تحقیقات تریاندیس و دیگران، به وجود ابعاد مختلف این پدیده اشاره نموده‌اند (۱۸).

سازمان بهداشت جهانی سبک زندگی را این‌گونه تعریف کرده است: «اصطلاح سبک زندگی به روش زندگی مردم و بازتابی کامل از ارزش‌های اجتماعی، طرز برخورده و فعالیت‌ها اشاره دارد. همچنین ترکیبی از الگوهای رفتاری و عادات فردی در سراسر زندگی است که در پی فرآیند جامعه‌پذیری به وجود آمده است» (۱۹). منظور از سبک زندگی در این پژوهش، مجموعه تقریباً هماهنگی است از تمامی رفتارها و کنش‌هایی که یک فرد در طول زندگی نموده از جهت‌گیری‌ها و می‌دهد، در واقع سبک زندگی نمودی از جهت‌گیری‌ها و عادات روزانه است که در دیدگاه آنتونی گیدز نمایند این مجموعه عادات برخوردار از نوعی وحدت است که علاوه بر اهمیت خاص خود از نظر تداوم امنیت وجودی و پیوندی بین گرینش‌های فرعی موجود در یک الگوی کم و بیش منظم را تأمین می‌نماید (۲۰). در این تحقیق سبک زندگی توسط چهار مؤلفه مصرف کالای فرهنگی (۷ گویه)، نحوه گذران اوقات فراغت (۵ گویه)، شکل و نوع خرید (۵ گویه) و الگوی مؤلفه (۴ گویه) سنجیده شده و در نهایت با ترکیب این چهار مؤلفه و از طریق استاندارد کردن آنها متغیر سبک زندگی ساخته شد. هر یک از مؤلفه‌ها به صورت گویه‌های مرتبط از طریق طیف

پاسخگویان با گوییه «سعی دارم در زندگی ام گلیم خودم را از آب بیرون بکشم و کاری هم به دیگران ندارم»، ۷۴/۵٪ با عبارت «به عنوان یک جوان، این حق من است که در دوران جوانی هر آرزویی را که دارم دنبال کنم» و ۷۳٪ پاسخگویان با جمله «من اغلب چیزهایی را که مربوط به خودم است، خودم انجام می‌دهم» موافق و کاملاً موافق بوده‌اند.

بررسی میزان موافقت پاسخگویان با سایر گویه‌های فردگرایی نیز نشان می‌دهد که ۶۵/۵٪ پاسخگویان با عبارت «من ترجیح می‌دهم مسائل شخصی خود را با فکر خودم حل کنم تا اینکه بخواهم آن را با دوستانم مطرح کنم»، حدود ۶۴٪ با گویه «در صورت امکان، دوست دارم مستقل زندگی کنم»، حدود ۶۲٪ با گویه «اگر مشکل مالی داشته باشم نمی‌توانم برای کمک، روی وابستگانم حساب کنم»، حدود ۵۱٪ با عبارت «اگر اتفاقی برای من بیفتند، کارهایم را باید خودم انجام دهم»، ۴۹٪ با گویه «من دوست ندارم والدینم خیلی در کارهایم دخالت نکنند» و حدود ۴۹٪ با گویه «وقتی که با مشکل شخصی دشواری روبرو می‌شوم، خودم تصمیم می‌گیرم تا این که از توصیه‌های دیگران پیروی کنم» موافق و کاملاً موافق می‌باشند. درصد مربوط به سایر گویه‌ها در جدول فوق آورده شده است.

وضعیت تمایل زنان شرکت‌کننده در پژوهش به فردگرایی با استفاده از فرم ۲۷ سؤالی سنجیده شد سؤالات پرسشنامه با روش لیکرت و با مقیاس ۵ گزینه‌ای به ترتیب با نمرات ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ نمره‌گذاری گردید؛ ۹ گویه (۱-۱۴-۱۷-۱۸-۲۱-۲۲-۲۶) در این متغیر به صورت منفی طراحی شده که در هنگام شاخص سازی ریکوود شده‌اند؛ بنابراین دامنه تغییرات وضعیت فردگرایی پاسخگویان بین ۲۷ تا ۱۳۵ نمره بود. بررسی وضعیت فردگرایی زنان شرکت‌کننده در پژوهش (جدول ۲) نشانگر آن است که میانگین فردگرایی زنان ۹۳/۰٪ با انحراف معیار ۸/۳۴ بود. درصد فردگرایی پاسخگویان حدود ۶۹٪ بود.

جداول یک بعدی استفاده شده و برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از ضرایب همبستگی پیرسون استفاده شد.

نتایج

میانگین سنی شرکت کننده‌اند در پژوهش ۳۴/۸±۸/۰۸ سال بود. حداقل سن پاسخگویان ۲۱ سال و حداکثر آن ۴۹ سال بوده است. حدود ۵۳٪ پاسخگویان دارای همسر و حدود ۴٪ نیز بدون همسر بوده‌اند. از نظر سطح تحصیلات، حدود ۴٪ پاسخگویان، بی‌سواد و با تحصیلات ابتدایی، حدود ۱۷٪ با تحصیلات راهنمایی، حدود ۳۰٪ با تحصیلات دبیرستان و دیپلم، حدود ۲۱٪ با تحصیلات کارشناسی، حدود ۱۳٪ کارشناسی، حدود ۱۵٪ دارای تحصیلات کارشناسی ارشد و دکتری بودند. حدود ۸۱٪ از پاسخ‌دهنده‌اند، قومیت خود را فارس، حدود ۱۳٪ ترک، حدود ۴٪ لر اعلام کرده‌اند. حدود ۲٪ پاسخگویان نیز به سایر اقوام تعلق داشته‌اند.

میانگین هزینه خانوار شرکت کننده‌اند در پژوهش در یک ماه ۳/۵۸±۱/۳۰ میلیون تومان بود. حداقل هزینه خانوار در ماه پاسخگویان ۱ میلیون تومان و حداکثر آن ۸ میلیون تومان بوده است. در نمونه‌ی مورد مطالعه، بیشترین تعداد از پاسخگویان، یعنی حدود ۴۷٪ خود را در طبقه اقتصادی متوسط می‌پنداشتند و کمترین تعداد، یعنی حدود ۶٪ خود را در طبقه اقتصادی بالا می‌پنداشتند. لازم به ذکر است که حدود ۴٪ از پاسخگویان خود را در طبقه اقتصادی پایین می‌پنداشتند. از پاسخگویان سؤال شد «چند سال است که به صورت تنها و فردی زندگی می‌کنید؟» میانگین مدت زندگی زنان شرکت کننده در پژوهش به صورت تنها‌ی در یک ماه ۶/۵۷±۱/۳۰ سال بود. حداقل مدت زندگی به صورت تنها‌ی پاسخگویان ۱ سال و حداکثر آن ۱۲ سال بوده است.

تمایل زنان شرکت کننده در پژوهش به فردگرایی (جدول ۱) نشان می‌دهد، حدود ۷۸٪ پاسخگویان اظهار کرده‌اند که با گویه «مهمنترین چیز در زندگی من این است که خودم را خوشحال کنم» موافق و کاملاً موافق‌اند. حدود ۷۷٪

در این تحقیق سبک زندگی توسط چهار مؤلفه مصرف کالای فرهنگی، نحوه گذaran اوقات فراغت، شکل و نوع خرید و الگوی تغذیه سنجیده شد. میانگین نمره سبک زندگی زنان شرکت‌کننده در پژوهش ۵۳/۶۶ با انحراف معیار ۹/۶۹ بود. نمره سبک زندگی پاسخگویان ۴/۶۳٪ بود. همچنین بررسی ابعاد متغیر سبک زندگی نشان داد که نمره سبک زندگی پاسخگویان در بعد الگوی تغذیه (۲/۷۲٪) بیش از سه بعد دیگر بوده است. نمره سبک زندگی پاسخگویان در بعد مصرف کالای فرهنگی ۷/۶۵٪، در بعد اوقات فراغت ۶/۵۷٪ و در بعد شکل و نوع خرید ۷/۵۶٪ بوده است (جدول ۴).

بررسی ضریب همبستگی سبک زندگی و فردگرایی زنان شهر شیراز نشان می‌دهد که بین دو متغیر رابطه معنی‌دار و معکوسی وجود دارد. سطح معنی‌داری ($p < 0.001$) بوده و این نشانگر معنی‌دار بودن رابطه است. با توجه به منفی بودن ضریب، مشخص می‌شود که هر چه با بهبود و سالم‌تر شدن سبک زندگی زنان، میزان فردگرایی نیز کاهش پیدا می‌کند؛ بنابراین فرضیه ما مبنی بر وجود رابطه بین سبک زندگی و فردگرایی زنان شهر شیراز تائید می‌شود (جدول ۵).

بحث

فردگرایی به این معناست که علایق و نیازها و اهداف فردی ترجیح داده می‌شوند، ارزش‌ها و هنجارها، مبنای فردی دارند، کسب لذت فردی، در اولویت است و استقلال و هویت فردی اهمیت دارد (۲۲). از آنجایی که نیمی از جمعیت کشور را زنان تشکیل می‌دهند، در نظر گرفتن و پرداختن به سبک زندگی آن‌ها حائز اهمیت بوده و می‌تواند اثرات مستقیمی بر نیازهای اجتماعی و شبکه ارتباطی آن‌ها داشته باشد. در این پژوهش متغیر فردگرایی در سه بعد استقلال، تقدّم فعالیت‌های فردی افراد و تقدّم منافع فردی خود بـ دیگران بررسی‌شده است. میزان فردگرایی پاسخگویان حدود ۶۹٪ بود. همچنین بررسی ابعاد فردگرایی نشان داد که تمایل پاسخگویان به فردگرایی در بعد تقدّم فعالیت‌های فردی افراد (۱۵/۷۸٪) بیش از دو بعد دیگر بوده است. تمایل پاسخگویان به فردگرایی در بعد استقلال ۶۹/۶۸ و در بعد تقدّم منافع فردی خود بـ دیگران ۶۱٪ بوده است.

همچنین بررسی ابعاد فردگرایی نشان می‌دهد که تمایل پاسخگویان به فردگرایی در بعد تقدّم فعالیت‌های فردی افراد (۱۵/۷۸٪) بیش از دو بعد دیگر بوده است. تمایل پاسخگویان به فردگرایی در بعد استقلال ۶۸/۶۹ و در بعد تقدّم منافع فردی خود بـ دیگران ۶۱٪ بوده است.

بررسی وضعیت سبک زندگی پاسخگویان نشانگر آن است که حدود ۸۷٪ پاسخگویان با انجام تمام خریدهای خودشان به صورت مراجعه حضوری در بازار، حدود ۸۵٪ با بهتر و لذیذتر بودن غذاهای خانگی و سنتی (آبگوشت) از غذاهای آماده و فانتزی موافق و کاملاً موافق‌اند. ۵/۷۴٪ پاسخگویان با گویه «شب‌ها بیشتر وقت خودم را به تماشای برنامه‌های تلویزیونی و ماهواره صرف می‌کنم»، حدود ۶۰٪ با عبارت «رفتن به سینما و تئاتر را به تماشای فیلم در خانه ترجیح می‌دهم» و حدود ۵۶٪ پاسخگویان با جمله «در صورت دایر شدن نمایشگاهی هنری حتماً جهت بازدید به آن‌ها مراجعه می‌کنم» موافق و کاملاً موافق بوده‌اند.

بررسی میزان موافقت پاسخگویان با سایر گویه‌های سبک زندگی پاسخگویان نیز نشان می‌دهد که حدود ۵۳٪ پاسخگویان با عبارت «شب‌ها قبل از خواب حداقل چند صفحه‌ای کتاب می‌خوانم»، حدود ۵۱٪ پاسخگویان با عبارت «همیشه در سفره ما سبزی‌ها نقش پررنگی دارد»، ۴۹٪ با گویه «سفر کردن به همراه خانواده و دوستان جزئی از بهترین تجربه‌های زندگی‌ام است»، حدود ۴۵٪ با عبارت «در خارج از خانه همیشه از غذاهای حاضری و فست فود (ساندویچ و پیتزا) استفاده می‌کنم»، حدود ۴۵٪ با جمله «برایم جمع‌کردن آرشیو موسیقی خوانندگان اهمیت فراوانی دارد»، حدود ۴۱٪ با عبارت «ایترنوت در زندگی‌ام غیرقابل حذف است»، حدود ۴۱٪ با گویه «همیشه خریدهایم را از مغازه‌ها و مراکز زنجیره‌ای و اسم دار انجام می‌دهم» و ۳۹٪ با گویه «هفت‌های حداقل سه نوبت به فعالیت ورزشی می‌پردازم» موافق و کاملاً موافق می‌باشند. در صد سایر گویه‌ها در جدول ۳ ارائه شده است.

در مورد مصرف کالاهای فرهنگی سالم نیز یافته‌ها نشان داد حدود ۵۳٪ پاسخگویان شب‌ها قبل از خواب حداقل چند صفحه‌ای کتاب مطالعه کرده و سه‌چهارم پاسخگویان شب‌ها بیشتر وقت خودم را به تماشای برنامه‌های تلویزیونی و ماهواره صرف می‌کنند. بیش از یک‌دوم پاسخگویان در صورت دایر شدن نمایشگاهی هنری جهت بازدید به آن‌ها مراجعه می‌کنند.

بررسی شکل و نوع خرید پاسخگویان نشان داد که سه‌چهارم پاسخگویان تمام خریدهای خود شان را به صورت مراجعة حضوری در بازار و کمتر از نیمی از خریدهایشان را از مغازه‌ها و مراکز زنجیره‌ای و اسم دار انجام می‌دهند.

نتایج تحقیق در مورد گذراندن اوقات فراغت به شیوه سالم نشان داد که کمتر از نیمی از پاسخگویان هفته‌ای حداقل سه نوبت به فعالیت ورزشی پرداخته، نیمی از پاسخگویان به همراه خانواده و دوستان مسافرت کرده و کمتر از یک‌سوم هر هفته یا دو هفته در میان، یک روزی را به دیدن مناظر اطراف شهر به همراه دوستان اختصاص می‌دهند.

نتایج تحقیق نشان‌گر وجود رابطه معنی‌دار و معکوسی بین دو متغیر سبک زندگی زنان شهر شیراز و تمایل آن‌ها به فردگرایی بود. با توجه به منفی بودن ضریب، مشخص شد که هر چه سبک زندگی بهتر می‌شود، میزان فردگرایی نیز کاهش پیدا می‌کند. این یافته با نتایج تحقیق زارعان (۲۵) و مهاجرانی و یوسف نیا (۱۱) همخوانی داشت که طی آن رابطه معکوس بین دو متغیر تائید شده است. شرکت زنان در فعالیت‌های معنی‌دار، معمولاً در قالب دوستی و مشارکت سازمان یافته، یکی از عناصر کلیدی در ارتقاء کیفیت و سبک زندگی و به دنبال آن کاهش فردگرایی است (۲۶).

با توجه به یافته‌های پژوهش، در بین زنان شهر شیراز، فردگرایی وجود داشته و میزان رواج آن حدود ۶۹٪ بود؛ بنابراین نیاز است با گسترش روحیه جمع‌گرایی و ترویج آن در بین اقوام مختلف جامعه به ویژه زنان از طریق ساز و کارهای مناسب، در کاهش فردگرایی اقدامات لازم را انجام

از دو بعد دیگر بوده است. تمایل پاسخگویان به فردگرایی در بعد استقلال ۶۸/۶۹ و در بعد تقدّم منافع فردی خود بر دیگران ۶۱٪ بوده است. نتایج تحقیق بهروان و علیزاده (۱۰) نیز نشان داد که فردگرایی کلی در یک طیف ۵ نمره‌ای معادل ۴/۳ است؛ به عبارتی میزان فردگرایی در این جامعه آماری این حدود ۶۸٪ بوده و میانگین فردگرایی متوسط رو به بالا ارزیابی شده است. همچنین با نتایج تحقیق قادری و همکاران (۵)؛ و معیدفر و صبوری خسروشاهی همسو است (۹).

نمود سبک زندگی پاسخگویان ۶۳/۴٪ بود. همچنین بررسی ابعاد متغیر سبک زندگی نشان می‌دهد که نمود سبک زندگی پاسخگویان در بعد الگوی تغذیه بیش از سه بعد دیگر بوده است. ابعاد دیگر سبک زندگی پاسخگویان به ترتیب بعد مصرف کالای فرهنگی، اوقات فراغت و شکل و نوع خرید بودند.

در مورد انواع سبک زندگی سالم و ناسالم پاسخگویان می‌توان گفت که سبک زندگی زنان شرکت‌کننده در پژوهش نسبتاً سالم (حدود ۶۳٪) بود. توجه به سبک زندگی سالم در زنان می‌تواند کیفیت زندگی بهتری برای بانوان در ادامه زندگی به ارمغان آورد. همچنین شیوه‌ی زندگی زنان نه تنها بر سلامت آنان بلکه بر سلامت خانواده و جامعه نیز تأثیر خواهد گذاشت؛ زیرا زنان در گسترش فرهنگ سلامت نقش بی‌بدیلی را ایفا می‌نمایند (۲۳).

در مورد وضعیت تغذیه سالم نتایج تحقیق نشان داد که میانگین استفاده پاسخگویان از غذاهای خانگی و سنتی، استفاده از سبزی‌ها به همراه غذا حدود ۵۱٪ بود. همچنین میانگین تغذیه پاسخگویان از غذاهای حاضری و فست فود در خارج از خانه حدود ۴۵٪ و میانگین استفاده از غذاهای کنسرو شده و یخ‌زده در صورت تنهایی حدود ۱۵٪ بود. این یافته با نتایج پژوهش ملک‌زاده و همکاران مطابقت دارد که طی آن گزارش شده که حدود ۴۰٪ ایرانیان به‌طور متوسط به رژیم‌های سبک غربی، متشکل از غذاهای آماده و غذاهای بارزش غذایی کم، تمایل زیادی دارند (۲۴).

پیشنهاد این است که این موضوع در سطح کل کشور موردپژوهش بیشتری قرار گیرد. همچنین با مطالعات مکمل در سایر شهرها می‌توان، نتایج را یکدیگر مقایسه نمود. از محدودیت‌های تحقیق می‌توان به عدم تمایل و کم تمایلی زنان برای شرکت در پرسشگری، زمان نسبتاً طولانی موردنیاز برای پاسخ‌گویی به سوالات اشاره کرد.

نتیجه‌گیری

در مجموع نتایج پژوهش حاضر، بیانگر وجود سطح بالای فردگرایی در زنان شهر شیراز بود. بین سبک زندگی و فردگرایی در زنان رابطه معکوس وجود داشت و ابعاد مختلف سبک زندگی زنان بر فردگرایی آنها که جهت‌گیری‌های ارزشی، نگرشی و رفتاری‌شان را هدایت می‌کند، مؤثر بود. بهبود سبک زندگی با محور قرار دادن خانواده و توجه به ابعاد حمایتی آن می‌تواند بر کاهش میزان فردگرایی این قشر اثر مثبت داشته باشد، چراکه به دلیل غلبه فرهنگ سنتی بر جامعه ایرانی، هنوز خانواده نقش ویژه‌ای در بین زنان داشته و به‌گونه‌ای شاهد شکل‌گیری نوعی فردگرایی زنان در درون بافت خانواده هستیم و در این راستا لازم است به ارزش‌ها، علایق و نگرش‌ها و خواسته‌های زنان در خانواده و جامعه احترام گذاشته شود.

تشکر و قدردانی

این مقاله بخشی از پایان‌نامه مقطع دکتری تخصصی رشته جامعه‌شناسی مسائل اجتماعی ایران با عنوان «مطالعه عوامل جامعه‌شناسی تمایل به فردگرایی و تنها‌بی زنان (مطالعه موردي: شهر شیراز)» مصوب تاریخ ۱۳۹۶/۵/۱۹ و کد ۱۶۲۲۸۹۶۰۳ دانشکده علوم انسانی دانشگاه آزاد واحد دهاقان است، بدین‌وسیله از خانم‌های یاری کننده در انجام این پژوهش، سپاسگزاری می‌گردد. بین نویسنده‌گان هیچ‌گونه تعارض منافعی وجود ندارد.

داد. فرهنگ‌سازی و توجه دادن رسانه‌ها به نقش زنان در حمایت از این قشر و کاهش فردگرایی آنها، ضروری به نظر می‌رسد. همچنین بایستی به سایر افراد جامعه در مورد نقش زنان در خانواده یادآوری‌های لازم از سوی نهادهای مرتبط انجام گیرد.

نتایج نشان داد که بین دو متغیر سبک زندگی زنان شهر شیراز و تمایل به فردگرایی آنها رابطه معنی‌دار و معکوس سی وجود دارد، لذا به نظر می‌رسد فراهم ساختن بسترهاي اجتماعی و فرهنگی بهبود سبک زندگی در میان مردم با طرح و تدوین برنامه‌های مرتبط در جهت بسط و گسترش فرهنگ تعامل مثبت اجتماعی در کاهش فردگرایی زنان در این شهر می‌تواند اثرگذار باشد.

با تقسیم‌کار، مسئولیت و دادن نقش به زنان می‌توان کاهش میل به فردگرایی را در جامعه و بهویژه قشر زنان آموزش داد. افزایش احساس کارایی و اثربخشی در جامعه با دخالت دادن زنان در سرنوشت اجتماعی-سیاسی و تبلیغ مناسب جهت مشارکت حداکثری آحاد اجتماعی در این خصوص ضروری است.

از جنبه‌های نوآوری مطالعه حاضر می‌توان به جدید بودن موضوع پژوهش، انجام آن در شهر شیراز و در جامعه آماری زنان و استفاده از روش پیمایشی اشاره کرد. در این پژوهش مرکز بر میزان فردگرایی و تنها‌بی زنان و تأثیر سبک زندگی بر آن بود. پیشنهاد می‌شود سایر پژوهشگران به پیامدهای فردگرایی از بعد فردی و اجتماعی پرداخته و این بعد از فردگرایی زنان را موردمطالعه قرار دهند. با توجه به این‌که حجم نمونه در این مطالعه کم بود پیشنهاد می‌شود برای انجام تحقیقات دقیق‌تر در آینده از حجم نمونه بیشتری استفاده شود.

با در نظر گرفتن این نکته که این پژوهش در شیراز انجام‌شده و ناظر بر بخش محدودی از این جامعه بود،

جدول ۱- توزیع فراوانی سبک زندگی و فردگرایی زنان شهر شیراز، ۱۳۹۸

بعاد	گویه ها	گرینه ها						جمع
		کاملاً موافق	موافق	نظری ندارم	مخالف	کاملاً مخالف		
در بیشتر موارد کارهایم را با مشورت خانواده انجام می‌دهم.	۱۰۰	۲۱/۳	۸/۵	۱۹/۱	۳۸/۳	۱۲/۸		
من به انتظاراتی که خانواده ام از من دارند اهمیت می‌دهم.	۱۰۰	۱۷	۱۲/۸	۲۲/۴	۳۴/۲	۱۲/۶		
من دوست ندارم والدینم در کارهایم دخالت کنند	۱۰۰	۲۷/۷	۲۱/۳	۲۳/۴	۱۹/۴	۱۲/۸	خانوادگی	
به نظرم، والدین پیر نباید با فرزندانشان در یک خانه زندگی کنند.	۱۰۰	۱۰/۶	۲/۱	۴۴/۷	۱۹/۱	۲۳/۴		
فرزندان باید تا زمانی که ازدواج می‌کنند در خانه با والدین شان زندگی کنند	۱۰۰	۱۴/۹	۸/۵	۲۵/۵	۱۹/۱	۳۱/۹		
در صورت امکان، دوست دارم مستقل زندگی کنم.	۱۰۰	۴۰/۴	۲۲/۴	۱۲/۸	۱۰/۶	۱۲/۸	مستقل	
هر کس باید تا جایی که ممکن است در زندگی اش مستقل از دیگران باشد	۱۰۰	۱۷/۷	۴۰/۴	۱۹/۱	۱۳/۸	۸/۹		
من از نظر فکری، نسبتاً به خودم وابسته ام تا به دیگران استقلال	۱۰۰	۲۷/۷	۳۴	۲۵/۵	۱۰/۶	۲/۱		
من ترجیح می‌دهم مسائل شخصی خود را با فکر خودم حل کنم تا اینکه بخواهم آن را با دوستانم مطرح کنم	۱۰۰	۲۷/۷	۳۷/۸	۱۹/۱	۸/۵	۶/۹	فکری	
وقتی که با مشکل شخصی دشواری رو برو می‌شوم، خودم تصمیم می‌گیرم تا این که از توصیه‌های دیگران پیروی کنم.	۱۰۰	۱۰/۶	۳۸/۳	۴۰/۴	۶/۴	۴/۳		
به تنهایی بهتر می‌شود کار کرد تا در گروه اگر اتفاقی برای من بیفتند، کارهایم را باید خودم انجام دهم.	۱۰۰	۲۳/۴	۲۳/۴	۱۴/۹	۲۳/۴	۱۴/۹		
اگر دیگران باعث شوند حرکت و کار من کند شود، آنها را ترک کرده و به تنهایی کار می‌کنم	۱۰۰	۱۲/۸	۳۸/۳	۲۷/۷	۱۱/۵	۹/۸	کاری	
در انتخاب شغل، به نظرات خانواده و دوستانم توجه می‌کنم.	۱۰۰	۴/۳	۸/۷	۳۲/۶	۳۲/۶	۲۱/۷		

۱۰۰	۲۷/۷	۳۵/۳	۲۲/۲	۱۲/۸	۲/۱	من اغلب چیزهایی را که مربوط به خودم است، خودم انجام می‌دهم.	
۱۰۰	۴۴/۷	۱۲/۸	۱۲/۸	۸/۵	۲۱/۳	اگر مشکل مالی داشته باشم نمی‌توانم برای کمک، روی وابستگانم حساب کنم	مالی
۱۰۰	۱۲/۸	۲/۱	۳۴	۴۴/۷	۶/۴	اگر یکی از بستگانم مشکل مالی داشته باشد از دارایی خودم به او کمک خواهم کرد.	
۱۰۰	۶/۴	۱۰/۶	۲۵/۵	۵۵/۳	۲/۱	من دوست دارم زندگی صمیمی و نزدیکی با دوستانم داشته باشم.	عاطفی
۱۰۰	۲۹/۵	۹/۱	۳۱/۸	۱۸/۲	۱۱/۴	من از صحبت هر روزه با همسایگان لذت می‌برم	
۱۰۰	۳۹	۳۸/۳	۴/۳	۱۰/۶	۷/۸	سعی دارم در زندگی ام گلیم خودم را از آب بیرون بکشم و کاری هم به دیگران ندارم	
۱۰۰	۱۰/۹	۳۰/۴	۲۳/۷	۱۷/۴	۷/۷	کارهای مختلفی را که علاقه دارم دنبال می‌کنم و به انتظارات خانواده فکر نمی‌کنم.	تقدّم فعالیت‌های فردی
۱۰۰	۱۴/۹	۲/۱	۲۵/۵	۴۴/۷	۱۲/۸	در بیشتر مواقع نسبت به واقعی و اتفاقات در جامعه احساس مسئولیت می‌کنم.	افراد
۱۰۰	۳۵/۵	۴۲/۶	۱۱/۳	۹/۱	۲/۱	مهم‌ترین چیز در زندگی من این است که خودم را خوشحال کنم	
۱۰۰	۱۲/۸	۱۷	۶/۴	۲۷/۷	۳۶/۲	خیلی رعایت حال دیگران را نمی‌کنم بلکه آن کاری را که دوست دارم انجام می‌دهم.	
۱۰۰	۳۴	۲/۱	۱۹/۱	۱۰/۶	۳۴	من خیلی به‌رسم و رسوم کاری ندارم. آنچه دوست داشته باشم انجام می‌دهم.	تقدّم منافع فردی خود بر
۱۰۰	۲۱/۷	۱۵/۲	۴۱/۳	۱۳	۸/۷	در روابط با دیگران بیشتر منافع جمع را مقدم بر منافع خودم می‌دانم.	دیگران
۱۰۰	۳۹/۷	۳۴/۸	۲۱/۷	۲/۲	۰/۷	به عنوان یک جوان، این حق من است که در دوران جوانی هر آرزویی را که دارم دنبال کنم.	

جدول ۲- وضعیت تمایل به فردگرایی زنان شهر شیراز، ۱۳۹۸

متغیر	تعداد	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف معیار	رنج نمرات	درصد فردگرایی
استقلال	۵۱۶	۵۲	۷۷	۶۵/۲۵۵۸	۵/۶۹۵۵	۹۵-۱۹	۶۸/۶۹
ابعاد	۵۵۲	۱۱	۲۰	۱۵/۶۳۰۴	۱/۷۷۵۳	۲۰-۴	۷۸/۱۵
تقدّم منافع فردی خود بر دیگران	۵۴۰	۵	۲۰	۱۲/۲۰۰	۳/۷۸۴۱	۲۰-۴	۶۱
وضعیت فردگرایی	۴۹۲	۷۶	۱۱۳	۹۳/۰۷۲۳	۸/۳۴۴۱	۱۳۵-۲۷	۶۸/۹۴

جدول ۳- توزیع فراوانی وضعیت سبک زندگی زنان شهر شیراز، ۱۳۹۸

بعاد	سبک زندگی	کاملاً مخالف	نمایندگان اهمیت فراوانی دارد.	موافق	کاملاً جمع	موافق	ناظری	مخالفم	ندرام	موافق	کاملاً
ترجیح می‌دهم.	رفتن به سینما و تئاتر را به تماشای فیلم در خانه		برایم جمع کردن آرشیو موسیقی خوانندگان اهمیت فراوانی دارد.		۱۰۰		۳۸/۳	۲۱/۳	۶/۴	۶/۴	۲۷/۷
صرف کالای فرهنگی	شب‌ها قبل از خواب حداقل چندصفحه‌ای کتاب می‌خوانم.		بدون خواندن اخبار روزنامه نمی‌توانم روزم را سپری بکنم.		۱۰۰		۱۹/۱	۲۵/۵	۲۳/۴	۸/۵	۲۳/۴
ایسترن	شب‌ها بیشتر وقت خودم را به تماشای برنامه‌های تلویزیونی و ماهواره صرف می‌کنم.		ایسترن در زندگی‌ام غیرقابل حذف است.		۱۰۰		۳۰/۴	۱۰/۹	۲۸/۳	۱۷/۴	۱۳
اوقات فراغت	در صورت دایر شدن نمایشگاهی هنری حتماً جهت بازدید به آن‌ها مراجعه می‌کنم.		هفت‌هایی حداقل سه نوبت به فعالیت ورزشی می‌پردازم.		۱۰۰		۲۰/۹	۱۸/۶	۳۲/۶	۱۴	۱۴
سفر کردن	هفت‌هایی حداقل چند ساعتی از وقت‌های آزاد خود را به بازی‌های کامپیوتری اختصاص می‌دهم.		هر هفته یا دو هفته در میان، یک روزی را به دیدن مناظر اطراف شهر به همراه دوستان اختصاص می‌دهم.		۱۰۰		۲/۴	۲۲/۸	۲۱/۴	۱۱/۹	۴۰/۵
تجربه‌های زندگی ام است	سفر کردن به همراه خانواده و دوستان جزئی از بهترین تجربه‌های زندگی ام است.		خیلی از شب‌ها را به همنشینی با دوستان و نزدیکان سپری می‌کنم.		۱۰۰		۴/۴	۲۴/۴	۴۲/۲	۶/۷	۳۷/۲
شکل و نوع خرید	تمام خریدهای خودم را به صورت مراجعة حضوری در بازار خریداری می‌کنم.		۱۰۰		۴۶/۸	۴۰/۴	۲/۱	۸/۵	۲/۱	۲/۱	۱۰۰

سبک زندگی و فردگرایی زنان در شیراز / ۲۲۷

۱۰۰	۶/۵	۲۶/۱	۱۵/۲	۱۷/۴	۳۴/۸	ایترنی خرید کردن برایم راحت‌تر و بهتر از خرید حضوری است.
۱۰۰	۴/۳	۳۷	۳۷	۱۰/۹	۱۰/۹	همیشه خریدهایم را از مغازه‌ها و مراکز زنجیره‌ای و اسم دار انجام می‌دهم.
۱۰۰	۰	۱۳	۱۵/۲	۱۳	۵۸/۷	گاهی اوقات به بازارهای دست‌دوم جهت خرید کالا مراجعه می‌کنم چون قیمت آن‌ها کمتر است.
۱۰۰	۱۰/۶	۱۲/۸	۱۲/۸	۴۰/۴	۲۳/۴	هیچ وقت از دست‌فروش‌های خیابانی جنس و کالا نمی‌خرم چون کم کیفیت و ارزان قیمت هستند.
۱۰۰	۲۱/۳	۲۹/۸	۳۱/۹	۱۰/۶	۶/۴	همیشه در سفره ما سبزی‌ها نقش پررنگی دارد.
۱۰۰	۴۰/۴	۴۴/۷	۶/۴	۴/۳	۴/۳	غذاهای خانگی و سنتی (آبگوشت) لذیذ‌تر و بهتر از غذاهای آماده و فانتزی است.
۱۰۰	۱۷	۲۷/۷	۱۴/۹	۱۷	۲۳/۴	الگوی تغذیه در خارج از خانه همیشه از غذاهای حاضری و فست فود (ساندویچ، پیتزا و ...) استفاده می‌کنم.
۱۰۰	۱۰/۶	۴/۳	۲۳/۴	۱۷	۴۴/۷	در صورت تنهایی همیشه از غذاهای کنسرو شده و بخوبی استفاده می‌کنم.

جدول ۴- وضعیت سبک زندگی زنان شهر شیراز، ۱۳۹۸

متغیر	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف معیار	رتبه نمرات	سبک زندگی (درصد)
صرف کالای فرهنگی	۷	۳۵	۲۳	۵/۹۴۶۲	۳۵-۷	۶۵/۷
اوقات فراغت	۵	۲۵	۱۴/۴۱	۴/۴۴۰۷	۲۵-۵	۵۷/۶
شكل و نوع خرید	۵	۲۵	۱۴/۱۷۷	۲/۴۳۶۱	۲۵-۵	۵۶/۷
الگوی تغذیه	۴	۲۰	۱۴/۴۴۶	۳/۶۵۱۶	۲۰-۴	۷۲/۲
متغیر سبک زندگی	۲۱	۱۰۵	۶۶/۵۲۷	۹/۶۹۰۷	۱۰۵-۲۱	۶۳/۴

جدول ۵- بررسی رابطه سبک زندگی و فردگرایی زنان شهر شیراز، ۱۳۹۸

سبک زندگی	فردگرایی
-۰/۴۵۲	همبستگی
۰/۰۰۰	سطح معنی داری
۴۹۳	تعداد

References

1. Kharatha M. The isolationism of adolescents and youth; the causes and consequences. Newspaper Information; 2013. [Persian]
2. Balakhani AH, Maleki A. Investigating the Emergence of Individualism in the Family (Case Study of Tehran Citizens). Journal of Strategic Studies of Women Ex-Women. 2017; 77(20):7-34. doi: 10.22095 / jwss. 2017.59703. [Persian]
3. Abbaszadeh M, Saeedi Ataei H, Afshari Z. Study of some factors of modernity affecting women's tendency to divorce (Case study: Married women in Zanjan). Strategic Research on Social Issues in Iran. 2015; 4(1), 25-44. [Persian]
4. Iran Statistical Center. Results of the General Census of Population and Housing; 2016. [Persian]
5. Yazdi Modaresi F. The study of socio-cultural factors of social isolation of girls over 30 years old in Yazd. Master's thesis in sociology of social sciences faculty of Yazd University; 2015. [Persian]
6. Hosseinzadeh AH, Mahmoudi Z, Mambini I. Investigating Some Factors Affecting Individualistic Interactions Scientific Journal. Contemporary Sociological Research. 2016; 2(3):37-52. [Persian]
7. Qaderi A. The Level of Selfish Individualism among Different Classes of Shiraz University Students. Master thesis. Allameh Tabatabai University - Faculty of Social Sciences; 2013. [Persian]
8. Mahmoudi Z. Investigating Factors Affecting Individualistic Actions. Master of Science in Social Sciences. Faculty of Economics and Social Sciences, Shahid Chamran University of Ahvaz; 2012. [Persian]
9. Maidfar S, Sabouri H. Investigating the Individualism of Children in the Family. Journal of Social Sciences. 2011; 4:110-93. [Persian]
10. Behravan H, Alizadeh A. Investigation of Individualism and its Affecting Factors among Students of Ferdowsi University of Mashhad. Journal of Social Sciences, Faculty of Literature and Humanities, Ferdowsi University of Mashhad. 2008; 2:26-1. [Persian]
11. Mohajerani A, Yousefnia M. Lifestyle in Converted Villages in Iran (Case Study: New Cities of Khawaf and Rashtkhvar in Khorasan Razavi Province). Urban Sociological Studies. 2016; 5(17): 119-142. [Persian]
12. ARPACI I, et al. The relationship among individual differences in individualism-collectivism, extraversion, and self-presentation. JOURNAL OF MEDICAL INTERNET RESEARCH; 2017.
13. Mirzaei M. Discourse on Applied Demography, Fifth Edition, Tehran, University of Tehran; 2007. [Persian]
14. World Economy Newspaper. Announcing the population of lifelong singles. Newspaper number 4343; 2018. [Persian]

15. Bagheri Y. Investigation of Social Factors Related to Individualism among Khalkhal Youth in Thesis for Master of Social Sciences. Islamic Azad University of Khalkhal Branch; 2016. [Persian]
16. Triandis HC, et al. Multimethod Probes of Individualism and Collectivism. *Journal of personality and social psychology*. 1990; 59:1006-1020.
17. Nelson R, Shavitt Sh. Horizontal and Vertical Individualism and Achievement Values: A Multimethod Examination of Denmark and the United States. *Journal of Cross-Cultural Psychology*. 2006; 33: P. 439.
18. Jafari M, Parnian L, Khajehnouri B. The Study of the Relationship between Cultural Globalization and Individualism and Collectivism of Youth Study: Shiraz. *Applied Sociology*. 21013; 24(4):43-66. [Persian]
19. Charkazi A, Koochaki Gh, Shahnazi H, Ekrami Z, Bahador E. Lifestyle of Teachers Working in Gorgan City in 2009. *Health system Research*. 2010; 6(3):522-531. [Persian]
20. Ritzer J. Foundations of Contemporary Sociological Theories and its Classical Roots, Translated by Shahnaz Mesmiparest, Second Edition, Tehran: Third Edition; 2014. [Persian]
21. Rezapour F. Investigating the Relationship between Life Style and Social Identity in Malekan Youth. Master of Science in Social Sciences. Faculty of Law and Social Sciences, University of Tabriz; 2016. [Persian]
22. Sadeghi Fasaei S, Erfan Manesh A. Sociological Analysis of the Impacts of Modernization on the Iranian Family and the Necessity of Developing an Iranian-Islamic Model, *Journal of Women in Culture and Art*. 2013; 5(1). [Persian]
23. Ahmadi B, Azmal M, Janani L, Bayatrizi M, Nooghani F. Healthy Lifestyle and Anthropometric Measurements among Employed Women: The Women's Health Initiative. *Payavard*. 2017; 11(2): 189-200. [Persian]
24. Malekzadeh R, Mohamadnejad M, Merat S, Pourshams A, Etemadi A. Obesity pandemic: An Iranian perspective. *Archives of Iranian Medicine*. 2005; 8(1):1-7. [Persian]
25. Zaraan Dolatabadi A. Investigating the Rate and Factors Affecting Individualism among Students of Yazd Islamic Azad University. Dissertation for Master of Sociology Department of Sociology, Faculty of Social Sciences, Yazd University; 2012. [Persian]
26. Seyfzadeh A, Haghighatian M, Mohajerani A. The Relationship between Social Isolation and Health among the Tehranian Elderly. *J Educ Community Health*. 2017; 4(3):19-25. [Persian]

Lifestyle and Individualism of Women in Shiraz, Iran

Askari M: PhD. Student, Department of Sociology, Dehghan Branch, Islamic Azad University, Dehghan, Iran

Jahanbakhsh E: PhD. Department of Sociology, Dehghan Branch, Islamic Azad University, Dehghan, Iran- Corresponding Author: esjahan@yahoo.com

Mohamadi A: PhD. Department of Sociology, Dehghan Branch, Islamic Azad University, Dehghan, Iran

Received: Apr 9, 2020 Accepted: Aug 10, 2020

ABSTRACT

Background and Aim: Individualism is a mental and behavioral tendency that leads to individual autonomy in such a way that the individual's goals and desires are more important to him than the goals and desires of others; such a person considers himself responsible for his successes and failures. The main purpose of this study was to determine the relationship between lifestyle and individualism in women in Shiraz, Iran.

Materials and Methods: This was a cross-sectional correlational study conducted in Shiraz, Iran 2019 on a sample of 564 single women aged 25 to 49 years selected by a combination of appropriate and purposive stratified sampling methods. The data were collected using the horizontal and vertical individualism questionnaire of Triandis et al. and analyzed using the SPSS software version 25 at both the descriptive and analytical levels, the statistical test being the Pearson correlation coefficient test.

Results: The rate of individualism of the respondents was about 69%. Investigating the dimensions of individualism showed that the respondents' tendency to individualism in the dimension of prioritizing the individual activities of the individuals (78.15%) was higher than those of the other two dimensions. The lifestyle score of the respondents was 63.4%. Based on the Pearson correlation coefficient, there was a significant inverse relationship between the women's lifestyle in Shiraz and their individualism, which means that a better lifestyle can lead to a decrease in the women's individualism.

Conclusion: Based on the findings, there is an inverse relationship between lifestyle and the degree of individualism of women in Shiraz, Iran. Therefore, improving the lifestyle by focusing on the family and paying attention to its supportive dimensions can have a positive effect on reducing the individualism of this group.

Keywords: Lifestyle, Individualism, Women